

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N° 43.

V frédo 23. Kosoperska.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hišni 195 v Šalendrovih ulazah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošti, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natiškovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. poštah se snajo dobiti.

Vozki in široki ogoni na njivah.

(Pogovor med kmeti.)

Juri: Kaj rečeš temu Tomaž! če ti golo resnico povém, od ktere sim, kakor mislim, popolnoma pripričan.

Jest menim: de kolikor širji ogone si kmet razorje, toliko več koristniga prostora si na njivi pridobi, pri vozkih ogonih in lehah je pa veliko gostih razorjev, po kterih malo, ali celo nič žita ne zraste, in po kterih je tudi dovelj prazniga prostora, takó, de perdelanje na zgubo gré.

Jest orjem vozke ogone le na mokrotnih njivah, to je, veržem od vsake strani nar manj tri brazde, in naredim razorjev le toliko, kolikor jih je treba, de se more mokrota po njih odtekati; ravnam pa po njivah, ki niso močirne, prav široke ogone in clo malo razorjev.

Nej orjem na vozke ali široke ogone, takó jih prek' sredi višam, jih na oblok naredim, de se deževnica polegama po njih v razore cedi.

Kjer so pa njive le nekoliko navdól, ali prek brega, de deževnica brez razorjev lahko odteče, je nar bolj njivo na ploh izorati, to je, ne razorjev po nji ravnati.

Tomaž in sosédje: Lej! lej! saj tudi mi lahko takó storimo!

Juri: Takó bi mogli tudi vi storiti, kmalo bi čutili množenje in korist svojiga pridelovanja.

Dozdaj pa ste orali le na vozke ogone, kjer jih ni bilo tréba, ste ravnali obilnih nepotrédnih razorjev po šegi svojih prednikov. Verjemite mi, de boste veliko več perdelovali, če boste priproste stare navade opustili, in zanaprej z premišlovanjem v pravi umnosti svoje kmetijske dela opravljali.

Rovtarski.

Popis obertniske razstave v Ljubljani.

(Dalje sledí.)

Svete podobe, ki jih je J. Vodè, varh baron Erbergoviga muzeuma v Dobi, iz nekiga prav drobniga in lesketečiga peska umetno napravil, so prav veliko ogledovavcov imele. — J. Jagodec, kmetovavec iz Podgore v Dobski fari, nam je poslal lepih in velikih ploš v razstavo. — Posébnó lepiga izdelka so bile mnogoverstne mreže, sita in rešeta iz železniga in mesingastiga dratú, ki jih J. Pleško, v Ljubljani plete; kdor jih je le vidil, je umetniga mojstra hvalil. — Od J. Prašnikove tehtnice in od J. Dolinškove lesene sodarske pipe, nimamo nič posébniga povedati. — Z veseljem smo slamnike, ki nam jih je F. Dolenc, učitelj iz Menguša poslal, v razstavo vzeli; to blago so Sami nadvojvoda presvitli gospod Janes pohvalili, zató kér damovini marsikteri goldinarček privabi. — Posebne lepote ste bile dve mizi, ki ju je F. Dettelbach mizar iz nemškiga Gradca na razstavo djal. Pri ti priložnosti se ne moremo zderžati, krajnske mizarje očitno grajati, de so takó malo svojih izdelkov v razstavo poslali; skorej bo misliti, de si niso upali, svojih dél očitno pokazati. Iz tega se tudi lahko previdi, de je rés potreba,